

16. szám.
Dec. 21-én 1861.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. 6 frt 30 kr., 6 hóra jul.—dec. 1/2 év, 3 frt. 15 kr. és
1/2 évre sept.—dec. 2 frt. 10 kr. új pénzben. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtár-
nál. — Kiadó-hivatal : Pest egyetem-utca 4-dik szám.

X. kötet.

ÓDA SLIDELL ÉS MASON URAKHOZ

(kik a Trent fődötétén elfogattak).

Irta a Sumter kapitánya

(ki ezuttal a Trenten megmenekült).

Láttam barátim, fátumi sorsotok,
Ott ültem akkor tonna hering felett,
Mikor ti értetek bejöttök,
S elvive szörnyen a San Jacinto.

Hallgatni kellett, mit teheték vala?
Ha közbeszólók, visznek el engem is,
S mit nyertünk volna véle, mint hogy
Tártli helyett preferanczozhatnánk.

Baj ez barátim! roszkor esett nagyon.
Rabszolgavásár kezdete épen itt.
Gyapot megértt, lekéne szedni :
Most mi az ördögöt csinálunk?

Szétfut a néger, hogyha nem érezi
Otthon a gazdát; mind befogadja azt
A most hozzánk nem édes Észak,
S nem segít a „fugitiv slaw law“ itt.

Már a blokáde is szörnyü veszély nekünk :
Itt a finom sok czikk a rakóhelyen,
De ha kiküldünk egy hajóval,
Elkaporintja legott a káper.

Az unio-párt szörnyen ujong ezen :
Nagy kárörömmel tapsra kel és kaczag :
Hogy így bevághatá az utját
Két deli conföderált bajnoknak.

Oh én barátim, érzem úgy magam,
Mint a cigánynak a lova, a kinek
Két társa már kidült, s magában
Húz szekeret, s kap solo — — ostort.

K—s M—n.

1859. évből s a 1861. jan.—apr. folyamból teljes számu példányokkal folyvást szolgálhatok.

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVÁRÓ ADÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram.

Azt hallok tekintedezs barátom uram válet akar mondanyi falunak, felgyüni Pestre, s mint-hogy semmi sem oly könnyü is jövedelmes most, mint humoristicus lapot megszerkeszteni itteneg : tehat barátom uram is, akarja szaporitanyi edig meglevök szamjat. Kirdezi tülem, mit mondok ara? En pedig kirdezem barátom uramtól, mit mondja ezekre?

Tud kedves barátom uram egisz nap patience jatikot hanyi kartyabul? Nem tud. No jól van.

Tud kedves barátom uram apro figurakat fagnarnyi fabul? Nem tud. No jól van.

Tud kedves barátom uram szalmabul kipeket kiraknyi? Tud kenyirbilbül szobrokat komponalni? — Tud papiros kapszulakból kosarakat összeraknyi? Azt se tud. No jól van.

Vagy talan tud harisnyat kötnyi, tud halot

fonnyi? tud stikkolnyi, kenyirhajból órat csinálni? Ehez se' tud. No jól van.

Vagy talan valami muzsikát írni? tilinkot, furulyát, cziterát? abban akarja tökileteessigre jutnyi? Ezt sem teheti. No jól van.

Avagy angolul francziaul akar jól megtanulnyi? E sem. No jól van.

Vagy talan szereti pokokat dressziroznyi, szobaban latogato poczegereket magához szoktatnyi? E se kívánja. No jól van.

De ha se kartyaznyi, se faragnyi, se kötnyi, se horgacsolnyi, se mozaikot raknyi, se kosarat fonnyi, se furulyalnyi, se angolul tanulnyi, se bogarakat szeliditenyi nem tud kedves barátom uram, ugyan mivel akarja majd töltenyi idejit, ha azt a stadiumot elírte a szerkesztisben, a melyből nem lehet odab mennyi?

Mondok ; maradjon otthon disznokat hizlalnyi.
Tallérossy Zebulon.

ALAZATOS FOLYAMODASA Ö NAGYSAGAHOZ

az en kedves Janos barátomhoz

Tallérossy Zebulonnak.

Tekintetes Nagysad!

Örvendetes meglepetéssel olvastam ujsagban, hogy tekintetes, baratsagos jó uram legfinesebb kilatasba helyeztetette magát gazdag donatiok elfogadtatasara, milyeneket szathmari bikelötis utan grofi urak megkaptak, megirdemlette; kívánom tiszta szivbül.

Alazatosan instalnam enilfogva miltosagodat, hogyha majd irdemes jutalmat dominiumban megkapja; emlikezik meg rulam kegyelmességed, szeginy alazatos szolgáljarul. Tugya,

hogy mindig jó barátja voltam, loyalis firfiu voltam, tugya, hogy most nagyon kutyaul pergit oppositionalis írök alapotja; legyen irantam kegyes megtekintettel : nevezze ki engemet excellentiad kapando dominiumaban kasznarnak, vagy tisztartanak : igen hüsleges leszek.

A ki is maradok

Fömlitosagodnak

legalazatosabb tórdet es szelet hajto szolgálója

Tallerossy Zebulon m. k.

többs tekintetes ujsagoknak tál—bab—írója.

A főszolgabírák functiója a táblabírói korban.

Összeállította Bernát András akkori hevesi főszolgabíró.

Az ország gyűlés, cancellária,
 Bellicum, nagytanács és a kamara;
 Hát a sok menykő agens (s tanácsosok),
 A judex curiae és personalis:
 Hát meg a királyi tábla s a sok referens;
 Közgyűlés, kisgyűlés és a sedria
 Esztendőben négyszer a fixa judicia;
 Hát még a sok uriszek, deputatiók,
 Kérések, — oblatum és a subsidium,
 Gombostő-pézn*), velitesek, honorarium.
 Hát a katonasállítás, — insurrectio,
 Forspontok, transennak — és az utcsinálás.
 Magazinum, hidépités és favágatás,
 No még a sok exhibitum s indorsata;
 Panaszos — tolvajok — inquisitio,
 Háztörések, lólopások és a reláció;
 A sokféle conscriptio, és meg a summarium:
 Ezekből a mi csak származhatik,
 A szegény főbíró nyakába varratik.
 Ha pedig mind el nem végzi, scontroba megy neve.
 Gyakorta gyalázzák, többször meg is szólják,
 Méltatlanul főispánnal ugyan bevádolják,
 Innen a sok jövés, menés — s végre — nagy salarium!
 Közli B. Gy.

GALIBÁK.

Liferálta mindig Galiba János.

Több is van.

Szűz dohányra tett szert a szalontai ember, midőn legjobban vágná megféle, a kése a nagy sietségbeni erőlködés miatt (hogy az izék rajta ne csipjék) szerencsétlenül bele tört. Szalad apjuk rögtön szomszéd komájához, hogy egy ily „keserűfü-vágó“t (dohányvágó, tilalmas műszó) kölcsönözzön, de bizony mig oda járt, a fincz uraságok meglepték a honn levő, s épen sütéssel foglalkozó anyjukot.

— Ahán! itt magyar dohány van?

— Van biz' itt hál' Istennek elég — felel a nő egész bátorsággal.

— Talán több is van?

— Van bizony — mond a furfangos oldalborda — még a padláson egész póré, 'isz ezt csak így vágni hozta le ü keme. — A kutatók előre örülve a jó prédán sietve fölmásznak a padra; persze, hogy nemcsak hogy ott, de lejövén, még a szobában sem találtak egy pipa dohányt sem, mert azt az asszony szalma helyett — mig a pad vizitáltaték, az épen fülő kemenczébe bevetette.

*) Gombostő-péznnek moudatott a királynénak megkoronázásakor az országos rendek által adott 50,000 arany, melyet a szolgabírák szedtek be, s melyet (több mint három mázsa) négy mágnás vitt be a királynéhoz pompás ládában vállukra vett rudakon.

Küldi az alispánok nem léteben működő főlevéltárnok egyik verejtékig munkás napon az irnokhoz, (ki már régóta nem kapott fizetést) a hajdu által a nagy rakás actát, azon meghagyással, hogy venné *scontroba*; mit is az irodai szolgálja illetén szavakkal ada át:

— E nagy csomó peres papirost azért küldi a tettes ur, hogy ezt vegye, s írja be csak ugy *kontóra*.

Levelet iratott az öreg cigány katona fiának.

— Mi a fia a katonaságnál? — kérdi a levélíró uri ember.

— Haj haj! nagy tisztségbe van azs a lelkem.

— Ugyan mibe? tán freiter?

— Fejjobb, mondja a cigány, büszkén kacsintgatva két füst-ette piros barna szemével.

— Csak nem czukk káplár?

— Mégis fejjobb.

— Hát talán strázsamester?

— Fejjobb, mindig fejjobb.

— Tyhü, az arkangyalát more, csak talán nem tiszt?

— Még annál is nagyobb

— Talán bizony generalis?

— Hohó! egy kicsit lejjebb.

— Ugyan mi az ördög lehet hát? bizonyosan „kranfuter.“

— Azs azs tekintetes uram, kánfuter (betegápoló).

A német sógor az 1862-ik évre szóló „Trattner-Károlyi-féle nemzeti kalendarium“-ot nézegetvén, nagyot sohajtva, megjegyzi:

— Na iszen meg vannak ezek a magyarok akadva ezzel a „48“-al, csak nézze az ember, ez a kalendarium csináló már még erre is csupa demonstratióból azt írja, hogy „48-ik“ esztendei folytatás.

— Ezelőtt három évvel oskolára vitte az anya fiacskáját.

— No kis fiam, tudsz e már valamit? — szolt a tanító.

A kis fiu rögtön elkezd szavalni a „Szózatot.“

— Látjátok anyák, — mond a tanító — hogy nem tudjátok hol kell kezdeni.

Mult évben másik fiát vitte a-b c-re az anya.

— Kis fiam, — kezdi rögtön a tanár — tudod-e te is azt a szép „Szózatot“, mit a bátyád tudott?

Valjon az idén mit fog kérdeni eme bölcs tanító?

— Bizonyos társaságban egy *ragyavert* képü uri ember harczott rettentőn mindennemü jégkár-veréai biztosítások ellen. Utobb már boszantó kezdvén lenni éretlenkedése, — odakiáltott egy fiatal ember:

— Bizon édes bátyám, ön pedig már okulhatott volna *saját példáján!*

Kakas Márton az életbiztosító társulatnál.

Kakas M. Kivánok, . . .

Biztosító. Mit kíván ön?

K. M. Jó reggelt.

B. Egész életére? vagy csak egyszer mindenkorra?

K. M. Ön az, a ki biztossá teszi az embereket?

B. Én csak biztosítom; de biztosokká nem teszem őket.

K. M. Hát kérem én szeretném magamat biztosítani.

B. Tüztől? víztől? jégesőtől?

K. M. Azoktól nem félek, hanem valakinek a szárnyától.

B. Kinek a szárnyától.

K. M. A Károlyka szárnyától?

B. Ilyen veszedelmet még nem ismerek.

K. M. Ne is kívánja ön megismerni. Járvány ez. Két öcsém már belecsett. Mennyiért biztosítanak itt? de csak hamar!

B. Itt nem. Talán a „Horgony”!

K. M. Kell a ménkünek! 'Sz épen azt nem akarom, hogy horgony akadjak.

A tálalásnál.

- Nekem „mártással“ kell!
- Nekem „glacirozva“ kell!
- Nekem „fricassirozva“ kell!
- Nekem „töltve“ kell!
- Nekem „garnirozva“ kell!
- Nekem „savanyúan“ kell!

- Nekem „a la mode“ kell!
- Nekem „randan“ kell!
- Nekem „spékelve“ kell!
- Nekem „a l'anglaise“ kell!
- Nekem „előbb pálinka“ kell!
- Nekem „sehogy sem“ kell!

Suszter inas. Hát te mi az ördögöt csinálész?

Pajtása. Hát a majszterné azt mondta, hogy keféljem ezt a kályhát szép feketére. Én meg kedveskedni akarok neki, s ki is porolom.

Egy halottnak levele.

(Igaz történet.)

Ebéd után asztalnál ültünk, beszélgetve különféle tárgyokról, mikor a levélhordó belép, s a házi gazdának egy levelet ad át.

A levél Budáról jött, mond házi gazdánk. Nézi az irást, oly ismerős előtte, de hisz az lehetetlen, feleségem nővére ezelőtt 4 évvel meghalt.

Van rá eset — mondánk mindnyájan — hogy az emberek írásai csalódásig hasonlítanak egymáshoz. Nekem volt egy tanulóársam — folytatá a társaság tagjainak egyike — ki professorunk irását oly ügyesen utánozta, hogy egyszer tréfából mind a ketten írtak néhány sort, s professorom nem ismerte fel saját irását.

Ez alatt a levél fel lett törve.

Buda, július 20. 1853 volt a levél felső szélén írva.

A házi gazda csak olvas. Mi rátekinünk, arczsine egészen megváltozva. Kérdezni akartuk hirtelen rosszul létének okát, midőn fölkiált: egy halottnak levele van kezemben. Sógorném írja e sorokat, ki ezelőtt négy évvel meghalt.

Mindnyájan elbámultunk ezen szavakra, sietünk e rejtélynek okát megtudni, mely következő:

Házi gazdánk sógornéja 8 évvel ezelőtt fölment Budára, ott magát gyógyíttatandó. De miután látta, hogy egészsége nem javul, haza kívánczozott, s akkor írta azon levelet.

Hát ugyan hol késhetett oly soká, hogy csak 8 év múlva jutott kézhez? A rajta levő bélyegeket összehasonlítván, Budán föltörték július 21-én — bizonyosan 1853-ban — a d bélyeg pedig július 25-ét

mutatja — természetesen 1853-ban — mindenesetre eltévedt a postairodában.

Két eredeti okirat a mult századból.

Ezen expressusom által épen favorabilis occasio praesentálván és insinualván magát, nem akartam elmulatni, hogy az urat cum summo respectu ne reve-reáljam, és egyszersmind a causaról is relatiót ne te-gyek. A causa levaltatván már sebes cursusban va-gyon; egyébiránt vagynak documentumaim sufficienter, hanem pro hinc et nunc a localitással, quottalitással vagyis ubitással macerálódóm, méltotasson az ur ezekre documentumokat suppeditalni. Az incattus már többnyire a perennalitásra s jusnak certitudójára nézve csak vana exceptiókba cavillál. Az allegativumot ebben ugy combináltam, hogy contraversiót is alig patitur, mert clare demonstralom.

Itt nagy gyulladék tegnapelőtt támadott. Ugy hallik, hogy gyujtászkok támadása volna. Már is né-hány gyujtászkok elfogattatván, a rabtárnak belületébe lakat alá zárattattak, a honnan kihozattatván 50 pálcza ütemények adattak az alolajoknak felületére. Jobb lett volna, ha a törvényekek azokat az ölészek kezébe által adták, és az emberi táreadalmakból elláthatatlanították volna, hogy ez által enyészetesítették el az emberek sziveinek foglalatjából a nagy rettegmeny, és a közönségnek bátransága tökéletesítették, s így nem volna a helyegségekben annyi gazonság és tolvajonság.

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Nyílt tér.*)

*) Az ezen rovatban foglaltakért a szerkesztőség csupán csak a rendőrség előtt felelős. (Elég is az.)

Szerk.

Kényszerült nyilatkozat.

A Szípirodalmi Figyelő az idei december 6-iki számban azon insinuatío foglaltatik ellenemben, mint-ha in mar *következetes* alak volnik; a mely elen is ezenel ünnepilesen tiltakozok! Az írónekem es hozam hasonlatos elvbaratoknak fűfü irdemünk ipen az, hogy nem legyünk következetesek.

Tallérossy Zebulon.

Figyelmeztetés!

A gőzösök s vaspálya conductoraihoz.

Az 1723. 9, 5. §. azt tartván: „Inductores et conductores quorumcunque hominum ad spoliandum et disturbandum Regni statum nota infidelitatis feriantur“ ehez képest jóakaratulag intetnek a gőzösök és vaspályák conductorai, miszerint óvakodjanak tudatlan buzgalmuk miatt a fennidézett magyar törvény szigorát magukra felhozni.

Curiosum.

Hoffman és Campe-nál Heine összes művei új kiadásán a czimlapon egy „satyrus“ van lefestve, mezelen, szőrös lábakkal; hanem vorschiftsmaessig *kiborotvált arczczal*. Kérdés: ha már az a loyalis satyrus csakugyan borotválkozni akart, mért nem borotválta inkább a tomporait, mint az ábrázatját?

= Tallérossy Zebulon azt mondja, hogy némely tudós barátunk úgy jutott cziméhez, mint ő ahoz, hogy „művész.“ Igaz ugyan, hogy ő is ért a zenészethez, festészethez és szobrászathoz; hanem ha meg kell valani: a zenészetből érti a haranghuzást, a festészetből a csizmasuviczkolást, és a szobrászathoz a retekhamozást.

= Ejnye, te, de *faragatlan* tuskó ez a te növényedek.

— Csodálom, pedig két „ács“ dolgozik a kifargásán.

— Miféle ács?

— Virgács és Korbács.

1. *Francia*. Jól járt most a francia hitel ugy-e?

2. *Francia*. Ugy járt eddig, mint a madagascari benuszülöttek —.

1. *Fr.* Hm! de most változtatni fogja divatját?

2. *Fr.* Télen át talán vet valami gúnyát magára de tavaszkor megint elveti!

= Egy madárkereskedő kirakatában sok ideig egy kisded majmocska vonta magára az arra menők figyelmét. Egy kisasszony különös érdekléssel szokta őt szemlélgetni. Egyszerre eltűnt a majom, s a kisasszony nem látván többé a kis jószágot, kérdő tekintettel nézett az ajtóban álló kereskedőre.

— Miért néz rám kisasszony, kérdé a kereskedő?

— Azért nézek önre, felele a kisasszony, mert a majmot nem látom többé itt.

= A lengyel parasztok és izraeliták egészen váratlanul igen magas polczra emeltettek a czár által, mert a nemesek fölötti ellenörködés most azokra van bizva.

= Muszkaország sajnálni fogja, ha az amerikai unio megbukik, hogy rég ezelőtt meg nem — történt; eddig legalább már megszilárdult volna a déli, azaz, egy hozzá hasonló állam.

= Ugy-e szép ország ez az Olaszhon? mily pompás *parlamento* székel Turinban.

Hisz más országban is van pár lamentó!

= Minthogy a porta csak Cuza haláláig is merte el Moldovalachia függetlenségét, most Cuza nem tehet okosabbat, mintha költészetre adván magát, olyan munkákat ír, a mik által *halhatatlanná* lesz.

= Varsóban egy kapitány 14 napi áristomra íteltetett, mert Borovski lengyel megszökése alkalmával az utána lövő örnek puskája csőtörtököt mondott.

= A lefegyverkezés javában foly világszerte: A szövetségesek lefegyverzik a szövetkezetteket, ezek viszont a szövetségeseket, ha elfoghatja az egyik fél a másikat. Az oroszok lefegyverzik a katolikus lengyeleket. Az olaszok a rablóbandákat; ama 300,000 olasznak sem lesz fegyver kezében, mert csak fegyver alatt lesznek.

= Az *anami* király felszólítja népeit, hogy mérközenek a francziákkal. A francziák itt alkalmáint a *rövidebbet* fogják *húzni*, azaz: az *anami* királyt népeivel együtt.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

E hétre való orákulumok.

Nem szükség azt hinni, hogy *omne trinum per-*
fectum!!!

— (Ugyan mi lelte szegény Bolond Miskát?)
Hát a szegény kegyes fiu addig bolygatta a „*törököt*,”
a mig maga is „*a Rab*” lett.

— (A Vezuvius megint hányni kezd.) Bizony
nem csuda, ha mind azolat a pamphleteket bevette, a
miket ujabb időben irtak az olasz kérdésről. Egyéb-
iránt ugy is ő szokta mindig kitöltögetni a felvonás-
közöket a nagy tragoediában.

— (De nagy lármát csapnak az ujságok kölcsö-
nösen Pesten is, meg Bécsben is, ha valami rablás
gyilkolás hirt kaphatnak meg.) Hát tudod, miután a
tisztességes emberek elhallgattak, most már a zsvá-
nyokon van a sor demonstrálni. Most minden eklatáns
lopás egy egy megnyert ütökzet jobbra vagy balra.

— A *szivfájdalom* is megszűnt már poetikus
dolog lenni, most olvasom, hogy Bulgáriában a „szar-
vas marhák” között *szivbetegség* ütött ki. Már most
aztán ha egy poeta arról panaszkodik, hogy „fáj a
szive” majd azt találják tőle kérdezni, hogy „nem járt
Bulgáriában?”

— Ujabbkori alchimisták! Végtére valahára
tehát felfedezték, hogyan lehet rézből aranyat csinálni.
Napjainknak jutott a dicsőség a bölcsök kövének felta-
lálására. Tehat ez így megy; — olvasztó kemence
nem kell; sem az a bizonyos veres por; sem kényeső;
— hanem — összeszedi az ember az osztttak örökös
tartományokban a rézkrajzárokat; kapván egy bankó
fortintért százat. Száz krajczárért kap a velencei tar-
tományban száz centesimót: száz centesimóért három
ezüst huszast; és így aranyat ezüstöt csinálhat
az ember minden ágió nélkül. Így értesit bennünket e
pompás manőverről a pesti Lloyd. Tehat a krajczárokat
ezentul meg kell becsülni, mert azokból arany lesz.

Kakas Márton naptára szerzőjének kü- lönféle ijedségei.

Először attól ijedtem meg, hogy a naptáramból az
egész kiadás *egyszerre elfogy*.

Másodszor aztán attól ijedtem meg, hogy a nap-
táram *nagyon lassan fogy*.

Először attól félttem, hogy majd *egy se lesz kap-
ható*.

Most meg attul félek, hogy *nagyon sok lesz kap-
ható*.

Itt ugy látszik tévedés van a dologban: A tisztelt
publicum összezavarja magát a rendőrséggel, én csak
azt nem szeretem, ha *hivatalosan* beleszeretnek a nap-
táramba, s ugy *viszik el*; de ha a tisztelt olvasó közön-
ség megkivánja: *vigye el mind*; én nem bánom.

Kakas Márton.

Tudományos helyreigazítás.

Nemrég minden lap közölte, hogy N. N. doktor
a budai császár-fürdőben este 10 órakor egy meteort
observált, mely a Cassiopéja 3 csillagában keletkezett,
s azután nagy csattanással elenyészett. A farka fé-
nyes volt.

Most egy helyreigazítást közölnek, mely szerint
N. N. doktor nem a budai császár-fürdőben látta azt,
hanem a bécsiben, nem este 10 órakor, hanem reggel
10-kor; nem is a Cassiopéja csillagzatban, hanem az
utezán; de meg nem is volt az meteor, hanem bulldog.
Aztán a farka se volt fényes, hanem inkább fel volt
kunkorodva.

Tallerossy Zebulon indítványa a Ma- gyar Akademiához.

Tekintedezs Akademia!

Latvan sok szomorú pildakbul, sok arany jutalom,
daczara magas agionak, nem lehet olyan szerencsis,
hogy gazdajara talaljon; jo munkak helyett irkezevin
munkak roszak; — masfelül pedig nagyon miltanyos
livin, hogy szegin biralo urak kik ros z munkakat meg-
kritizálnak, s kiteszik magukat anak, hogy mint kon-
tágiózus betegül orvosra, ros z munkakrul epidemia
rajuk ragad, s azirt nekik semi jutalmuk nincsen: anal-
fogva bator vagyok alazatosan meginditvanyozni, hogy
valamikor egy jutalomra palyamüvek irdemesnek ipen
sehogysem talaltatnak, illetó jutalom biralok között
osztasik ki. Remilem osztoztató inditvanyom osztatlan
tetszisben riszesülend.

Maradvan teljes tisztelettel

Tallerossy Zebulon.

☞ Melléklet: Ráth Mór könyvtáros történelmi és ünnepi ajándék-könyvek hirdetése.

Feladó szerkesztő s kiadó-tulajdonos: Jókai Mór.

Lakás: országút. 10. sz. 3-dik emelet.

Nyomatott Landerer és Heckenrothnál Pesten 1861.

(Egyetem-utca 4. szán)